ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **V. D.**

zastoupeného advokátem JUDr. Alexandrem Nettem
sídlem Hlavní 1068/40, 624 00 Brno

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2024, č. j. 8275/24/5100-10611-711361

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Specializovaný finanční úřad (dále jen „správce daně“) dodatečným platebním výměrem ze dne 11. 10. 2023, č. j. 179653/23/4300-13823-703291, doměřil žalobci podle pomůcek daň z hazardních her za období 3. čtvrtletí roku 2019 ve výši 21 245 Kč a stanovil žalobci penále

ve výši 4 249 Kč (dále jen „dodatečný platební výměr“). Správce daně dospěl k závěru, že žalobce v dotčeném zdaňovacím období provozoval hazardní hry prostřednictvím 6 kusů technických zařízení umístěných v provozovně „Hernabar Maxim“ na adrese Masarykovo náměstí 1064/5, 679 61 Letovice (dále též jen „provozovna Hernabar Maxim“). Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce proti dodatečnému platebnímu výměru a dodatečný platební výměr potvrdil.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v podané žalobě cituje některé body napadeného rozhodnutí. Uvádí, že žalovaný založil své úvahy ohledně pojmu provozování hazardních her především na závěru na participaci na zisku a dále, že při určení, zda je konkrétní subjekt poplatníkem daně z hazardních her je určující právě participace na zisku. Žalobce v tomto směru namítá, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal s jeho odvolacími námitkami ke skutkovým zjištěním. Tvrdí, že v odvolání uvedl, že správce daně založil svá skutková zjištění na úvahách, které ovšem nemají oporu ve skutečnosti. Dále žalobce uvádí, že správce daně použil při stanovení daně pomůcky, které dle § 98 daňového řádu představují nástroj sloužící ke kvalifikovanému odhadu daňové povinnosti, jenž má racionální povahu a v maximální dostupné míře usiluje o přesnost a spolehlivost jimi určovaných relevantních skutečností, a to na základě správci daně známých informací o daňovém subjektu, jiných osobách, o obecných poměrech na určitém trhu či v určité lokalitě apod. Žalobce k tomu odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2006, č. j. 2 Afs 207/2005-55). Dále uvádí, že i pomůcky jsou skutková zjištění, rozdíl oproti dokazování je v tom, že daňový subjekt nesplnil svou zákonnou povinnost v příslušném daňovém řízení při dokazování a takového zjištění tedy správce daně dosáhne jiným způsobem, aniž by musel provádět dokazování. K tomu žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2006, č. j. 7 Afs 154/2005-90.

3. Žalobce dále namítá, že v tabulce, z níž správce daně vychází při stanovení výše přijatých a vyplacených finančních prostředků a dále rozdílu mezi přijatými a vyplacenými finančními prostředky a v návaznosti na to i stanovení výše daně, nejsou uvedeny údaje o vložených a vyplacených finančních prostředcích za měsíce říjen až prosinec 2019, tj. za celé vytýkané období. Je zde pouze uveden údaj v kolonce „Letovice“, který správce daně považuje za vyčíslení rozdílu mezi přijatými a vyplacenými finančními prostředky. Tento údaj podle žalobce nemá oporu ve skutkovém zjištění. Ostatně i samotné uvedení údaje v kolence „Letovice“ nesvědčí o tom, že se jedná o údaj vyjadřující rozdíl mezi přijatými a vyplacenými finančními prostředky. Údaje uvedené v tabulce nejsou věrohodné, neodpovídají skutečnosti, neboť se jedná o údaje neúplné, nepřezkoumatelné a nelze souhlasit rovněž s výkladem správce daně ohledně údajů tak, jak je uvedeno shora. Napadené rozhodnutí rovněž nespecifikuje jednotlivá technická zařízení, která podle názoru správce daně neměla povolení k jejich provozování. V tomto směru je rozhodnutí věcně nesprávné a nepřezkoumatelné.

4. Žalobce namítá, že správce daně v důsledku nevypořádání námitek ke skutkovému stavu věci dospěl k nesprávným právním závěrům ohledně stanovení výše daně, resp. podílu žalobce na zisku z hazardní hry a z tohoto vyplývající výše daně.

5. Dne 10. 6. 2024 žalobce doručil krajskému soudu doplnění žaloby. Uvádí v něm, že z bodu 46 napadeného rozhodnutí vyplývá, že měl neoprávněně provozovat hazardní hru v období od 9. 8. 2019 do června 2022. Žalobce namítá, že proti němu bylo dne 8. 9. 2021 zahájeno

trestní stíhání a na základě usnesení Okresního soudu v Blansku ze dne 10. 9.2021, č. j. NT 713/2021-7, byl vzat do vazby. Žalobce se tak vytýkané činnosti nemohl dopouštět do června 2022, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný navrhuje podanou žalobu zamítnout, jelikož vznesené námitky považuje za nedůvodné. Odkazuje na napadené rozhodnutí a argumentuje ke každému žalobnímu bodu.

IV. Posouzení věci krajským soudem

7. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a jedná se o žalobu přípustnou. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.), a sice souhlasu účastníků. Při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

8. Provozování hazardní hry, k jejímuž provozování je podle zákona nutné povolení, je zatíženo daní z hazardních her [§ 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 187/2016 Sb., o dani z hazardních her, v rozhodném znění (dále jen „zákon o dani z hazardních her“)]. Poplatníkem daně z hazardních her je držitel základního povolení podle zákona upravujícího hazardní hry nebo ten, kdo provozuje hazardní hru, k jejímuž provozování je takové povolení potřeba [§ 1 písm. a) téhož zákona]. Základ daně z hazardních her provozovaných bez nutného povolení činí částka, o kterou úhrn přijatých vkladů převyšuje součet úhrnu vyplacených výher a úhrnu vrácených vkladů (§ 3 odst. 3 téhož zákona).

9. U daně z technických her, tj. hazardní hry provozované prostřednictvím technického zařízení přímo obsluhovaného sázejícím je dílčím základem daně částka, o kterou úhrn přijatých vkladů převyšuje součet úhrnu vyplacených výher a úhrnu vrácených vkladů z technické hry v případě dílčí daně z technických her [§ 3 odst. 1 písm. e) zákona o dani z hazardních her]. Při jejím výpočtu se po zaokrouhlení na celé stokoruny nahoru (§ 5 odst. 2 zákona o dani z hazardních her) použije sazba daně 35 % [§ 4 písm. e) zákona o dani z hazardních her], ledaže je takto vypočtená daň nižší než minimální dílčí daň z technických her, která by se v takovém případě použila přednostně [§ 5 odst. 3 zákona o dani z hazardních her]. Podle § 5 odst. 4 zákona o dani z hazardních her minimální dílčí daň z technických her činí součin a) součtu herních pozic jednotlivých povolených koncových zařízení uvedených v povolení k umístění herního prostoru a b) částky 9 200 Kč.

10. Podle § 98 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, v rozhodném znění (dále jen „daňový řád“) nesplní-li daňový subjekt při dokazování jím uváděných skutečností některou ze svých zákonných povinností, a v důsledku toho nelze daň stanovit na základě dokazování, správce daně stanoví daň podle pomůcek, které má k dispozici nebo které si obstará, a to i bez součinnosti s daňovým subjektem. Pomůckami jsou podle odst. 3 téhož ustanovení zejména a) důkazní prostředky, které nebyly správcem daně zpochybněny, b) podaná vysvětlení, c) porovnání srovnatelných daňových subjektů a jejich daňových povinností, d) vlastní poznatky správce daně získané při správě daní.

11. Z obsahu spisového materiálu vyplynuly následující pro věc podstatné skutečnosti.

12. Dne 25. 10. 2021 byl správci daně doručen podnět Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje k doměření daně z hazardních her týkající se žalobce. Dne 24. 8. 2022 byly správci daně od Okresního soudu v Blansku doručeny písemnosti ve věci stíhaných osob pro spáchání trestného činu účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“) a neoprávněného provozování loterie a podobné sázkové hry podle § 252 trestního zákoníku.

13. Správce daně si zajistil další podklady, mimo jiné výslech žalobce (jako obviněného), kde žalobce uvedl, že se podílel na dělení tržeb z automatů ve výši 10 – 15 %. Dále si správce daně zajistil rozsudek Okresního soudu v Blansku ze dne 21. 9. 2022, č. j. 14 T 96/2022-467a, kterým byl žalobce odsouzen mimo jiné za neoprávněné provozování hazardní hry. Uvedeným rozsudkem Okresní soud v Blansku schválil dohodu o vině a trestu ze dne 22. 6. 2022. Ze zmíněné dohody o vině a trestu vyplývá, že žalobce neoprávněně provozoval hazardní hru *„nejméně v době od 9. 8. 2019 do současnosti“*. V tomto rozsudku je také uvedeno, že finanční prostředky získané provozem šesti kusů technických zařízení umístěných v provozovně Hernabar Maxim, Letovice, žalobce vybíral a tyto následně předával O. H. Správce daně zařadil do spisového materiálu také úřední záznam Generálního ředitelství cel ze dne 8. 11. 2021, č. j. GŘC-180-492/TČ-2020-835150, jehož přílohou je tabulka se záznamy tržeb obsahující i údaj o tržbě dosažené v září 2019 z provozu technických zařízení v provozovně v Letovicích.

14. Správce daně výzvou ze dne 6. 9. 2022 vyzval žalobce k podání dodatečného daňového přiznání k dani z hazardních her za zdaňovací období 3. čtvrtletí 2019. Žalobce doručil správci daně dne 8. 11. 2022 dodatečné přiznání k dani z hazardních her za dotčené zdaňovací období, ve kterém žalobce tvrdil daň ve výši 0 Kč.

15. Správce daně vydal dne 8. 8. 2023 výzvu k odstranění pochybností týkající se správnosti a úplnosti podaného dodatečného daňového přiznání, na kterou žalobce reagoval podání doručeným správci daně dne 23. 8. 2023. Ten dne 21. 9. 2023 vyhotovil úřední záznam o průběhu postupu k odstranění pochybností, jehož přílohu tvoří mimo jiné vyjádření pana O. H. (spoluobviněného žalobce) k podanému dodatečnému daňovému přiznání na daň z hazardních her ze zdaňovací období 3. čtvrtletí 2019. Pan H. uvedl, že v provozovně Letovice, Masarykova nám. 5 tvořil za měsíce srpen až září 2019 příjem vkladů (IN) po odečtení výher (OUT) celkem 520 033 kč (údaj za oba měsíce).

16. Žalobce byl s výsledkem postupu k odstranění pochybností seznámen ve sdělení výsledku postupu k odstranění pochybností ze dne 21.9. 2023. Správce daně dne 11. 10. 2023 vyhotovil úřední záznam o konečném výsledku postupu k odstranění pochybností. Následně vydal dodatečný platební výměr. Proti dodatečnému platebnímu výměru se žalobce odvolal.

17. Žalobce v odvolání namítal, že se nestal poplatníkem daně z hazardních her. Argumentoval, že byl pouze zaměstnancem společnosti LET FOOD s. r. o., která byla v právní pozici provozovatele hazardní hry a poplatníka daně. Dále namítal, že mu bylo přiděleno DIČ v souvislosti s jeho podnikáním, avšak nikoli v oboru provozování hazardních her, a nemůže tak být daňovým subjektem s povinností k dani z hazardních her.

18. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobce zamítl a dodatečný platební výměr potvrdil. V jeho odůvodnění shrnul průběh správního řízení a odvolací námitky. Následně uvedl právní základ případu a zabýval se jeho aplikací na skutkový stav. Námitky žalobce žalovaný vypořádal na str. 10 až 15 napadeného rozhodnutí.

19. Žalobce v podané žalobě nerozporuje závěr žalovaného, že byl ve zdaňovacím období 3. čtvrtletí roku 2019 provozovatelem právě 6 kusů technických zařízení, ani že provozovaná technická zařízení představují hazardní hry ve smyslu zákona o hazardních hrách, ani že participoval na zisku z hazardních her formou procentního podílu z jejich výnosu. V dané věci tak není sporné a krajský soud nemá důvod zpochybňovat, že žalobce byl poplatníkem daně stanovené zákonem o hazardních hrách a v dotčeném zdanitelném období provozoval činnost, která je předmětem daně.

20. Žalobce má výhrady k výši daně, která mu byla stanovena podle pomůcek (§ 98 odst. 1 daňového řádu). Dle žalobce se žalovaný nevypořádal s jeho odvolacími námitkami ke skutkovému stavu věci a dospěl tak k nesprávnému závěru ohledně podílu žalobce na zisku z hazardní hry a z tohoto vyplývající výše daně. Žalobce nerozporuje, že daň nebylo možné stanovit dokazováním.

21. Krajský soud nejprve uvádí, že tvrzené nevypořádané námitky žalobce ve svém odvolání vůbec neuvedl. Argumentace v odvolání se týkala pouze otázky, zda je žalobce provozovatelem hazardní hry a poplatníkem daně z hazardních her. Touto argumentací žalobce se žalovaný v napadeném rozhodnutí podrobně zabýval a jak krajský soud zmínil výše, žalobce dané závěry žalovaného nikterak nerozporoval. Výhrady má žalobce pouze ke stanovení daně podle pomůcek, jejichž věrohodnost a úplnost zpochybňuje.

22. Daňový řád upřednostňuje stanovení daně dokazováním. Zájem na řádném stanovení daňové povinnosti a vybrání daně vede k tomu, že při chybějící součinnosti daňového subjektu a nesplnění povinnosti prokázat jím uváděné skutečnosti může správce daně stanovit daň podle pomůcek. Co lze použít jako pomůcky, stanoví zákon pouze demonstrativně. Pomůcky musí však vždy mít racionální povahu, a ač se jedná o náhradní způsob stanovení daně, musí správce daně v maximální dostupné míře usilovat o přesnost jimi určovaných skutečností. Jedná se v podstatě o kvalifikovaný odhad, který je tak přesný, jak přesné jsou vstupní údaje. Je třeba proto posoudit v prvé řadě relevanci samotných vstupních údajů, tzn. posoudit, zda správce daně opatřil všechny informace, které opatřit mohl a měl, a následně rovněž i to, jak a zda tyto údaje správně zpracoval a vyhodnotil. Daňový subjekt může namítat neadekvátní výši stanovení daně dle pomůcek s odůvodněním, že při konstrukci pomůcek správce daně hrubě vybočil z mezí uvážení, kterým disponuje. Takto lze napadnout jednoznačné excesy při použití pomůcek, mezi něž lze řadit to, že nebylo vůbec objasněno, jak byla zvolená pomůcka konstruována a úvahu správce daně tak nelze vůbec přezkoumat. Jednoznačným excesem je možno označit i situaci, kdy konstrukce pomůcky trpí tak závažnými logickými deficity, že se nedá hovořit o tom, že by na jejím základě mohla být stanovena daň, která by dostatečně přesně reflektovala realitu daňového subjektu (např. tehdy, pokud by u daňového subjektu, který provozuje malé pekařství, byla daň stanovena na základě údajů jiného subjektu, který provozuje autoservis). Jde o případy natolik zásadních pochybení správce daně, u nichž bude daňový subjekt se svou námitkou úspěšný již jen s ohledem na logickou neudržitelnost úvah správce daně, resp. jejich naprostou absenci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2025, č. j. 5 Afs 170/2024-50, bod 50).

23. Námitky nedostatečné spolehlivosti pomůcek se s ohledem na výše uvedené mohou týkat pouze celkového výsledku stanovení daně za použití pomůcek. Daňový subjekt proto může v zásadě polemizovat pouze s výsledným určením daňové povinnosti, a je tedy povinen uvést, z jakých důvodů považuje základ daně stanovený podle pomůcek za zcela nepřiměřený, a své tvrzení podložit odpovídajícími důkazy. Nemůže soustředit svá tvrzení

k prokázání špatného výběru pomůcek, nýbrž ke skutečnosti, že výsledná daňová povinnost, která mu byla stanovena, je v hrubém nepoměru s tou, která mu měla být, byť odhadem, stanovena. Důkazní břemeno ohledně prokázání nedostatečné spolehlivosti výsledné daňové povinnosti tedy logicky leží na daňovém subjektu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2007, č. j. 9 Afs 28/2007-156, či ze dne 26. 11. 2015, č. j. 9 Afs 20/2015-49).

24. V dané věci správce daně podrobně a srozumitelně popsal stanovení daně z technických her podle pomůcek na str. 9 až 11 dodatečného platebního výměru, a to včetně početních postupů.

25. Správce daně jako pomůcku použil mimo jiné úřední záznam č. j. GŘC-180-492/TČ-2020-835150 ze dne 8. 11. 2021, jehož přílohou je tabulka se záznamy tržeb v případě provozovny Hernabar Maxim. Využil záznam vztahující se přímo k provozovně Hernabar Maxim. Tabulka obsahuje údaje o hodnotě tržby za září 2019, jejíž výše činí 520 033 Kč. Protože měl správce daně informace pouze o hodnotě tržby, v rámci stanovení daně pomůckami vyhodnotil, že využije hodnotu tržby za září 2019 jako hodnotu přijatých vkladů a hodnotu vyplacených výher stanovil ve výši 0 Kč. K tomuto vyčíslení hodnot přistoupil proto, že ze zjištěných záznamů nemá k dispozici dostatek informací pro jejich vyčíslení ve skutečné výši a současně bude hodnota dílčího základu daně zachována. Dále správce daně zohlednil, že se žalobce podílel na provozování totožných technických zařízení spolu s dalšími osobami a podíl žalobce stanovil ve výši 11, 67 % na hodnotách úhrnu přijatých a nevrácených vkladů a vyplacených výher. Správce daně za zdaňovací období 3. čtvrtletí roku 2019 vypočetl dílčí daň z technických her ve výši 21 245 Kč, kterou porovnal s minimální dílčí daní z technických her ve výši 6 442 Kč (§ 5 odst. 3 zákona o dani z hazardních her). Porovnáním obou částek správce daně stanovil dílčí daň z technických her ve výši minimální dílčí daně ve výši 21 245 Kč.

26. Krajskému soudu se jeví postup správce daně při výběru a použití pomůcek pro stanovení daně správným a logickým.

27. Jak soud uvedl shora, žalobce může úspěšně brojit proti výši daně stanovené podle pomůcek, pokud prokáže, že výsledná daňová povinnost je v hrubém nepoměru s tou, která mu měla být, byť odhadem, stanovena. To však žalobce neprokázal, resp. v podané žalobě ani nenamítal, že by správce daně stanovil výslednou daňovou povinnost podle pomůcek zcela nepřiměřeně. Za takové situace nepřísluší soudu blíže přezkoumávat výběr pomůcek.

28. Pokud by krajský soud posoudil jako žalobní námitky ty argumenty, které měly být dle nedůvodného tvrzení žalobce obsaženy v jeho odvolání, pak ani z těchto námitek nevyplývá, že by správce daně stanovil základ daně a výslednou daňovou povinnost nedostatečně spolehlivě a na základě zcela nepřiměřených pomůcek. Nadto část argumentace se týká měsíců říjen až prosinec 2019 a směřuje tedy k jinému než nyní řešenému zdaňovacímu období. Žalobce pouze v obecné rovině zpochybňuje úplnost a věrohodnost údajů uvedených v tabulce tvořící přílohu úředního záznamu Generálního ředitelství cel ze dne 8. 11. 2021, č. j. GŘC-180-492/TČ-2020-835150, s tím, že zde nejsou uvedeny údaje o přijatých a vyplacených finančních prostředcích a nic tak podle žalobce nesvědčí o tom, že údaj, ze kterého správce daně vycházel, vyjadřuje rozdíl mezi přijatými a vyplacenými finančními prostředky. Svá tvrzení o neúplnosti a nevěrohodnosti údajů žalobce nepodložil žádnými důkazy.

29. V samotné skutečnosti, že v tabulce není uveden údaj o přijatých a vyplacených finančních prostředcích neshledává krajský soud žádné pochybení, natož jednoznačný exces, který by odůvodňoval zrušení napadeného rozhodnutí. K tomu lze dodat, že údaj o zisku uvedený v tabulce za měsíc září 2019, ze kterého správce daně vycházel, odpovídá údaji o zisku v dané provozovně Hernabar Maxim v Letovicích (příjem vkladů po odečtení výher) obsaženému ve vyjádření pana Hrdličky k jeho přiznání k dani z hazardních her (viz bod 14 tohoto rozsudku). To oslabuje tvrzení žalobce o neúplnosti a nevěrohodnosti správcem daně použitého údaje o zisku.

30. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že žalobce nepředložil během daňového řízení údaje o rozdílu přijatých a vyplacených finančních prostředků, a proto musí nést následky v podobě stanovení daně odhadem, který však není prostý, nýbrž kvalifikovaný. Přesnost určení daně pomocí pomůcek má své limity, což však neznamená, že daň stanovená tímto způsobem žalobci není dostatečně spolehlivá. Stanovení daňové povinnosti za použití pomůcek s sebou nese povinnost daňového subjektu strpět, že jeho daňová povinnost nebude stanovena zcela přesně, ale vždy pouze odhadem.

31. Nelze pominout ani skutečnost, že žalobce byl s použitými pomůckami seznámen již v daňovém řízení, přesto se k nim v průběhu daňového řízení nevyjadřoval a učinil tak až v řízení před soudem. Jak krajský soud konstatoval výše, argumentace žalobce však nesměřovala k tomu, že výsledná daňová povinnost, která mu byla stanovena, je v hrubém nepoměru s tou, která mu měla být, byť kvalifikovaným odhadem, stanovena.

32. Dále žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí nespecifikuje jednotlivá technická zařízení, která podle správce daně neměla povolení k provozování. Žalobce již neuvádí, jak by specifikace technických zařízení mohla změnit závěr o jeho daňové povinnosti a nerozporuje ani skutečnost, že provozovaná technická zařízení představují hazardní hry ve smyslu zákona o hazardních hrách. Žalobní námitka není důvodná.

33. Krajský soud uzavírá, že v dané věci ve smyslu citované judikatury nedošlo k excesu při výběru pomůcek nebo stanovení daně, případně k tomu, že by základ daně stanovený žalobci podle pomůcek byl zcela nepřiměřený.

34. Žalobce také namítal, že se vytýkané činnosti nemohl dopouštět do června 2022. Danou námitku žalobce nevznesl ve včas uplatněných žalobních bodech. Jedná se tedy o námitku opožděnou a soud se jí proto nebude zabývat. Nadto je zřejmé, že otázka, zda žalobce provozoval technická zařízení až do června 2022, by nemohla ovlivnit hodnocení věci, která se týká 3. čtvrtletí roku 2019.

V. Závěr a náklady řízení

35. Krajský soud na základě všech výše uvedených skutečností a úvah neshledal žalobu důvodnou, proto ji postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

36. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu těch nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který úspěch ve věci neměl. Žalobce před soudem neuspěl (soud žalobu zamítl jako nedůvodnou), proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, však žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, a proto mu je nelze

přiznat (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. 3. 2026

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu